

Старитѣ римски писатели казвали, че леопардитѣ много обичали виното, имали слабостъ да се опизватъ, а въ такава състояние словцитѣ лесно ги улавяли.

Римъ, който обичалъ да живѣе на широко, употребявалъ голѣмо количество леопарди за своитѣ кървави зрелища и тържества. Когато Цицеронъ билъ назначенъ за управителъ на Сицилия, Целий му писалъ: „Ти ще бѣдешъ обвиненъ, ако на моитѣ тържества не покажа цѣло стадо леопарди“.

И наистина на римскитѣ арени се появявали цѣли стада леопарди. Скаурусъ пратилъ въ Римъ 150 леопарда, Помпей — 410, а Августъ — 420.

*
* * *

Леопардътъ може да се опитоми, но не въ такава степенъ, както домашната котка.

Затворенъ въ клетката на звѣрилницитѣ леопардътъ постоянно се движи. Въ това време когато неговитѣ сродници — лъвътъ и тигърътъ — тѣжко лежатъ на едно мѣсто, леопардътъ постоянно ходи напредъ и назадъ изъ клетката или скача по нейната решетка.

Въ едно английско естественоисторическо списание е даденъ следниятъ разказъ за единъ опитоменъ леопардъ:

Този леопардъ билъ уловенъ още малъкъ въ гората. Отглежданъ билъ отъ краля на племето ашанти.

Еднажъ този леопардъ умъртвилъ другъ сжщо така опитоменъ леопардъ. Кралътъ го подарилъ на английския губернаторъ Гутинсонъ, който го откаралъ въ Капщадъ. Отъ предпазливостъ подрѣзани му били зжбитѣ и ноктитѣ. Държали го вързанъ въ единъ малъкъ дворъ. Той се умилквалъ къмъ всѣкиго, който се приближавалъ къмъ него и слагалъ лапитѣ си на раменетѣ му.

Еднажъ леопардътъ се отжсналъ и започналъ да тича около оградата. Момчета почнали да хвърлятъ камъни върху му и затова получили отъ него добри удари.

Леопардътъ билъ силно привързанъ къмъ губернатора. Тичалъ следъ него като куче и не го изпускалъ изъ подъ око.

Когато губернаторътъ излизалъ изъ дома си, леопардътъ го търсѣлъ навсѣкде.

Откарали този леопардъ въ Англия, но тамъ се разболѣлъ отъ възпаление на бѣлитѣ дробове и умрѣлъ.

